

8 sazby soudních poplatků) dlužno zapraviti v kolcích vždy hned po skončeném sepsání protokolu smír obsahujícího, a to i tehdy, když se jedná o smír, jehož splnění bylo učiněno závislým na události, o níž jest nejisto, zdali nastane (§ 2, č. 7 cís. nař. 279/1915 ř. z. a § 10 min. nař. č. 380/1915 ř. z.).

Nebyl-li pevný poplatek z podmíněného soudního smíru řádně zapraven, jest povinností soudních funkcionářů sepsati o závadě úřední nález a zaslati jej příslušnému finančnímu úřadu (srv. oddíl A výnosu ministerstva spravedlnosti z 1. března 1926, č. 8940).

II. Nárok státu na procentní poplatek ze soudních smírů, jichž splnění jest závislé na události, o níž jest nejisto, zdali nastane, vzniká jako u každého soudního smíru podle § 2, č. 7 cís. nař. 279/1918 ř. z. jejich uzavřením. K zaplacení poplatku takového smíru jsou však strany vzhledem k ustanovení § 10 zák. č. 89/1862 ř. z. povinny teprve, až se smluvená odkládací podmínka splní.

Procentní poplatek ze všech soudních smírů a tedy i ze smírů uzavřených s odkládací podmínkou, dlužno pak zapraviti:

1. kolicky, nejde-li o smír, jímž se převádí vlastnictví nemovitosti a nepřesahuje-li poplatek 300 K,

2. přímo, jde-li o smír, jímž se převádí vlastnictví nemovité věci, nebo o jiný smír, z něhož poplatek přesahuje 300 K. (§ 1, odst. 1, č. 3 a 4 a odst. 3 min. nař. 380/1815 ř. z., § 1 vl. nař. č. 156/1931 Sb. z. a n. a čl. I. vl. nař. č. 66/1933 Sb. z. a n.).

Nezapraví-li strany ze soudního smíru uzavřeného s odkládací podmínkou procentní poplatek, který podle bodu 1 se zapravuje v kolcích, ihned po sepsání protokolu obsahujícího smír (§ 10 min. nař. č. 380/1915 ř. z.), nechť soud oznámí smír příslušnému finančnímu úřadu tímž způsobem a v týchž lhůtách jako smír, z něhož dlužno zapraviti poplatek přímo, tedy dodáním opisu smíru hned po jeho uzavření (§ 6, odst. 2 cís. nař. 279/1915 ř. z.) ve lhůtách stanovených § 3, odst. 3 min. nař. č. 380/1915 ř. z. (srv. také výnos min. sprav. z 1. března 1926, č. 8940). Při tom nechť soud finančnímu úřadu sdělí, že kolek na smír nebyl dodán.

Smíry uzavřené s odkládací podmínkou a podléhající podle hořejšího přímému zaplacení procentního poplatku dlužno pak vždy ohlásiti příslušnému finančnímu úřadu k vyměření poplatků způsobem, který jest předepsán ustanoveními uvedenými v předchozím odstavci. (Č. 24.873/39.)«

Disposice židovským majetkem.

Spořitelní obzor 6—7/1939 komentuje nařízení říšského protektora o židovském majetku z 21. června 1939 mimo jiné těmito důležitými poznámkami.

»Nakládáním dlužno rozuměti nejen prodej nemovitostí, nýbrž i zřízení služebnosti, zřízení zástavního práva k nemovitostem, darování a pod. Žid nesmí tedy dáti hypoteční pohledávku, kterou má na nemovitosti zajištěnu, do podzástavy, nemůže postupovati přednost jinému právu a pod. Nucená dražba nemovitosti patřící židovi je však možná. Cennými papíry jsou zásadně i spořitelní knížky (listy), pokladniční poukázky, kupony a pod.; k nakládání těmito hodnotami patří tedy i inkaso kuponů, výplata slosovaných hodnot a pod. Vybírání ze vkladní knížky pro vlastní potřebu není sice nakládáním cenným papírem, avšak zásadní zákaz takové výplaty vysloven byl výnosem ministerstva financí ze dne 25. března 1939, č. j. 6766/39-VI, z něhož jako výjimka puštěny byly toliko výplaty k účelům provozovacím vůbec, jinak jen částka 1500.— K t ý d n ě b e z j a k é h o k o l i o s v ě d ě n í, pokud ovšem jiné předpisy (na př. moratorní, stanovy) nestanoví částku nižší.

Vydání cenných papírů z ú s c h o v y, ať již původně volné, či takové, které se stalo volné zaplacením lombardu, není sice ustanovením § 1, odst. 1 cit. nařízení dotčeno, avšak platí zde omezení právě citovaného výnosu ministerstva financí, které pod pojem k o n t a zahrnuje i účty depotní.

Poněvadž výpočet zakázaných dispoic je zřejmě taxativní, nevztahuje se nařízení na movitosti a cesse židovských pohledávek, byla by zásadně přípustnou a nevyžadovala by schválení. Vyňaty jsou ovšem předměty ze zlata, platiny a stříbra, i jinaké šperky a umělecké předměty, pokud cena jednotlivého předmětu nebo sbírky předmětů převyšuje částku 10.000 K (§ 5 cit. nař.).«

Z dalších poznámek (str. 164), a to i z úvodního článku dr. Wilda (str. 159) jest upozorniti na výklad, že r o z h o d n ý m d n e m pro posuzování podniku jako arijského nebo nearijského je nikoli snad 15. březen 1939, nýbrž den, kdy nařízení se stalo účinným, tedy den 22. č e r v n a 1939. Dovojuje se tam pak dále:

»Lze dokonce tvrditi, že podnik přestává býti židovským, třebaš jím byl dne 22. března 1939, odpadne-li později skutečnost, která z něj dne 22. července 1939 činila podnik židovský. Se zřetelem ke znění § 7 nařízení, které vyznívá v čase přítomném, dlužno tedy i v takovém případě rozhodnouti o povaze židovského podniku podle stavu toho času, kdy se o tom rozhoduje.«

Německé správní úřady v Protektorátu.

Státní podsekretář Dr. von Burgsdorf projevil redakci »Der Neue Tag« za účelem uveřejnění (k němuž došlo ve zmíněném listě dne 16. července 1939) toto:

1. Říšský protektor je zástupcem a jediným představitelem Führera a říšské vlády v Protektorátě. Je tedy představeným všech německých úřadů v Čechách a na Moravě. Jeho vůli na poli administrativním provádí t. zv. »A m t d e s R e i c h s p r o t e k t o r s«. V tomto úřadě spojují se v nejvyšší instanci všechny obory administrativy. Každý obor tvoří t. zv. »G r u p p e« (skupinu).

2. Tak na př. pro všechny otázky oboru obchodu, průmyslu a živností se soustřeďují ve skupině (»Gruppe«) »Gewerbliche Wirtschaft«. Skupina »Kulturpolitische Angelegenheiten« pořádala na př. Deutsche Kulturwoche, a obsahuje zejména tisk, rozhlas a film. Celní a finanční otázky soustřeďují se ve skupině »Finanzwesen«. Pro otázky stavebnictví, sociální péče a pracovních sil jest příslušná skupina »Arbeits- und Sozialangelegenheiten«.

Veliteli bezpečnostní policie (Befehlshaber der Sicherheitspolizei) podléhají jednak Gestapo (Geheime Staatspolizei) a jednak Kriminalpolizei.

Jako úřady tajné státní policie (Gestapa) jsou zřízeny jednak úřadovna (Polizeistelle) v Praze pro Čechy a jednak v Brně pro Moravu, a mimo to jsou v každé zemi

zřízeny venkovské služebny (Aussendienststellen) v důležitějších městech.

Dále sem patří velitel pořádkové policie (Befehlshaber der Ordnungspolizei), jemuž podléhá německá Schupo (Deutsche Schutzpolizei). V Protektorátu jsou t. č. dva policejní pluky, a to Polizeiregiment 1 v Praze XIX. a Polizeiregiment 2 v Brně.

3. Mimo shora uvedené skupiny existovaly ještě skupiny »Böhmen« a »Mähren«. Jejich úkol spočíval v tom, aby přispívaly radou a pomocí Oberlandrátům té které země a aby v interních rozpravách Oberlandrátů vyjasňovaly pochybné otázky zásadního významu. Praxe však ukázala, že této zprostředkující činnosti není zapotřebí v Čechách, poněvadž v jejich hlavním městě má své sídlo říšský protektor sám, takže může tuto činnost obstarávat sám svými odbornými skupinami. Proto byla skupina »Böhmen« zrušena.

Skupina »Mähren« však bude trvati nadále a bude zaručovatí těsný styk mezi Oberlandráty země moravské a úřadem říšského protektora v Praze, a to z Brna.

4. V Čechách a na Moravě je celkem 19 Oberlandrátů, z nichž každý je příslušný pro obvod tří až čtyř, anebo i pěti obvodů okresních. Čeští okresní hejtmani jsou povinni pracovatí s nimi co nejtěsněji a dostávají od nich politické směrnice pro svou činnost. Oberlandrát má k dispozici více vyšších a středních úředníků k provádění svých úkolů. Oberlandrát je zásadně příslušný pro všechno, co není vyhrazeno jiné instanci.

Daňová plná moc.

Finanční právník v č. 9, roč. IV. upozorňuje na výnos zemského finančního ředitelství ze dne 9. V. 1939, č. XVI-1606/39 tohoto znění: